

SYSTEM BEZPIECZEŃSTWA W SZKOLE PODSTAWOWEJ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 1 W BIERUNIU

1. ZAŁOŻENIA

- działanie w ramach prawa(prawo zewnętrzne i wewnętrzne szkoły),
- postępowanie zgodne z procedurami,
- angażowanie osób kompetentnych,

2. CELE SYSTEMU

- bezpieczeństwo uczniów oraz pracowników szkoły,
- pomoc w wychodzeniu z sytuacji kryzysowej,
- zapobieganie zdarzeniom krytycznym,

3. ZADANIA SYSTEMU

- eliminacja lub zmniejszenie poziomu zagrożenia bezpieczeństwa,

4. ZADANIA SZCZEGÓŁOWE

- wyeliminowanie wagarów,
- poprawa jakości kontaktów rówieśniczych w zakresie słowa,
- eliminowanie ewentualnych przypadków zażywania narkotyków, dopalaczy,
- ograniczenie przebywania na terenie szkoły osób niepożądanych i nieuprawnionych
- eliminacja niebezpiecznych zachowań uczniów,
- zwiększenie poziomu zaangażowania rodziców w życie szkoły,

5. PODMIOTY SYSTEMU

- zidentyfikowane grupy zagrożeń,
- uczeń,
- rodzice,
- nauczyciele,
- pedagog szkolny,
- pielęgniarka szkolna,
- dyrektor i jego zastępcy,
- zespół administracyjny i obsługi szkoły,
- samorząd uczniowski,
- Rada Rodziców,

6. NARZĘDZIA SYSTEMU

- obserwacja,
- monitoring,
- rozmowy,
- umowy,
- komunikaty,
- uchwały,
- zarządzenia,
- przekazywanie spraw instytucjom zewnętrznym,

7. OBOWIĄZUJĄCE PROCEDURY

1. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU, ROZSZCZELNIENIA INSTALACJI GAZOWEJ LUB PODEJRZENIA PODŁOŻENIA ŁADUNKU WYBUCHOWEGO
2. PROCEDURA OBSŁUGI I KORZYSTANIA Z MONITORINGU WIZYJNEGO
3. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC SPRAWCY/OFIARY CYBERPRZEMOCY
4. PROCEDURA POWIADAMIANIA O ZAKŁÓCANIU TOKU LEKCJI.
5. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM, KTÓRY ZGŁASZA ZŁE SAMOPOCZUCIE
6. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYPADKU UCZNIA
7. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI I PRZEMOCY
8. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA POPEŁNIENIA CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA NA TERENIE SZKOŁY
9. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA PRZEMOCY W RODZINIE
10. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PODEJRZANYM O SPOŻYCIE ALKOHOLU, NARKOTYKÓW, DOPALACZY LUB INNYCH ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH
11. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PALĄCYM PAPIEROSY
12. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ SUBSTANCJA PRZYPOMINAJĄCA NARKOTYK/DOPALACZ
13. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE NARKOTYK/DOPALACZ
14. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA BĄDŹ ZAWIADOMIENIA PRZEZ RODZICÓW O WYMUSZENIU, KRADZIEŻY, BÓJCE LUB ZNISZCZENIACH
15. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIÓW, U KTÓRYCH ZAUWAŻA SIĘ PRZEJAWY DEMORALIZACJI
16. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA, KTÓRY STAŁ SIĘ OFIARĄ PRZEMOCY
17. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NISZCZENIA MIENIA SZKOŁY I MIENIA PRYWATNEGO

I. PROCEDURA POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU, ROZSZCZELNIENIA INSTALACJI GAZOWEJ LUB PODEJRZENIA PODŁOŻENIA ŁADUNKU WYBUCHOWEGO

1. Postępowania na wypadek pożaru

Podstawa prawna:

art. 9 Ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.)

- 1) Jeżeli osoba wchodząca do budynku szkoły, lub w nim przebywająca poczuje, bądź zauważy dym lub ogień powinna powiadomić dyrektora.
- 2) Dyrektor po otrzymaniu informacji zawiadamia straż pożarną podając, co się pali /rodzaj obiektu/, adres i swoje imię i nazwisko.
- 3) Dyrektor zarządza by, nie wpuszczać do budynku żadnych innych osób (uczniów).
- 4) Podejmuje decyzję o ewakuacji osób już przebywających w budynku używając ustalonego sygnału akustycznego.
- 5) Sygnał alarmowy w razie pożaru może włączyć każdy, kto zauważy ogień.
- 6) Pracownicy obsługi oraz pozostali pracownicy szkoły natychmiast otwierają drzwi prowadzące na zewnątrz budynku i pomagają wyprowadzać dzieci na zewnątrz, kierując je do ustalonego miejsca ewakuacji.
- 7) Wyznaczona przez dyrektora osoba zamyka zawór gazu.
- 8) Osoby, pod których opieką przebywają w czasie zdarzenia dzieci, mają za zadanie zająć się jedynie tą grupą, jej ewakuacją i bezpieczeństwem.
- 9) Jeżeli zdarzenie ma miejsce w czasie lekcji, nauczyciel nakazuje uczniom powstać i niezwłocznie opuścić budynek, informując, którą klatkę schodową odbywa się ewakuacja. Młodzież musi być poinformowana, gdzie znajduje się miejsce ewakuacji.
- 10) Należy zamknąć okna.
- 11) Drzwi powinny być zamknięte, ale nie na klucz.
- 12) Na czoło grupy należy wyznaczyć nieformalnego przywódcę grupy klasowej.
- 13) Nauczyciel wychodzi ostatni, koniecznie zabierając ze sobą dziennik lekcyjny.
- 14) Uczniowie zostawiają wszystkie przedmioty /torby, teczki, plecaki, kurtki, itp.
- 15) Na miejscu zbiórki nauczyciele sprawdzają obowiązkowo listę obecności swojej klasy. W razie stwierdzenia nieobecności ucznia, należy ten fakt zgłosić natychmiast strażakom.
- 16) Po sprawdzeniu listy uczniów /podopiecznych/ nauczyciel zobowiązany jest sprawdzić ich stan zdrowia, zwracając szczególną uwagę na takie objawy jak zawroty głowy, wymioty, kaszel, ból

głowy, chwilowe omdlenia, złamania, zranienia, potłuczenia itp. Wszystkich poszkodowanych należy traktować jako ofiary zdarzenia i udzielić im pomocy lekarskiej.

- 17) Niedopuszczalne jest zezwolenie na rozejście się uczniów /podopiecznych/ do domów bez wcześniejszego powiadomienia o zdarzeniu rodziców. Wskazana jest pełna informacja o tym zdarzeniu w dzienniku lekcyjnym.
- 18) Na każdym etapie akcji należy zastosować się do wskazówek udzielanych przez osoby uprawnione.
- 19) Miejscem zbiórki jest boisko szkolne.

2. Postępowania na wypadek ulatniania się gazu

- 1) Jeżeli osoba wchodząca do budynku szkoły, lub w nim przebywająca poczuje charakterystyczną woń gazu ziemnego lub innego, którego nie jest w stanie zidentyfikować, powinna niezwłocznie powiadomić dyrektora szkoły.
- 2) Dyrektor po otrzymaniu informacji zawiadamia pogotowie gazowe.
- 3) Dyrektor zarządza, by nie wpuszczać do budynku żadnych innych osób do chwili, gdy nie zostanie przez specjalistów ustalone źródło woni i wydana stosowna decyzja.
- 4) Dyrektor podejmuje decyzję o ewakuacji osób przebywających w budynku w trybie alarmowym.
- 5) Nie należy włączać oświetlenia elektrycznego, ani żadnych urządzeń elektrycznych.
- 6) Ważne, by już palącego się oświetlenia – **nie wyłączać!**
- 7) Nie wolno używać otwartego ognia (nie zapalać zapalek, zapalniczek).
- 8) Należy zamknąć zawór gazu.
- 9) Należy otworzyć szeroko okna.
- 10) Najszybciej jak to możliwe opuścić budynek.
- 11) Dyrektor udziela wyczerpujących informacji przybyłej ekipie specjalistów pogotowia.
- 12) Zastosować się do wskazówek udzielanych przez osoby uprawnione.

Użytkowanie budynku szkoły zgodnie z przeznaczeniem, wznowić po otrzymaniu wiadomości od osób uprawnionych o ustaniu zagrożenia.

3. Postępowania po otrzymaniu zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego

- 1) Telefoniczne odebranie zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego:
 - a) po przyjęciu informacji nie odkładać słuchawki, położyć ją obok aparatu

telefonicznego

b) powiadomić dyrekcję szkoły

c) dyrektor szkoły podejmuje decyzję o:

- powiadomieniu policji – tel. 997
- przerwaniu lekcji
- przeprowadzeniu ewakuacji uczniów
- zabezpieczeniu dokumentów

d) do czasu przybycia policji akcją kieruje dyrektor, który:

- zarządza, aby użytkownicy pomieszczeń dokonali sprawdzenia, czy w pomieszczeniach znajdują się podejrzane rzeczy, paczki, przedmioty których wcześniej tam nie było;
- czy widoczne są ślady przemieszczenia elementów wyposażenia pomieszczeń;
- czy widoczne są zmiany w wyglądzie zewnętrznym przedmiotów;
- czy emitowane są sygnały dźwiękowe (mechanizmów zegarowych) lub świecące

elementy elektroniczne

- zarządza, aby pracownicy obsługi sprawdzili pomieszczenia ogólnodostępne: korytarze, klatki schodowe, hole, piwnice, toalety oraz otoczenie zewnętrzne

e) nie wolno dotykać przedmiotów, urządzeń, rzeczy, które budzą podejrzenie, że mogą być ładunkami wybuchowymi. O ich umiejscowieniu powiadamia się policję, która podejmuje akcję.

f) należy zachować spokój, nie dopuścić do przejawów paniki.

2) Z realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

Zasady ewakuacji osób z obiektu zagrożonego

1. Decyzję o ewakuacji zagrożonego obiektu podejmuje dyrektor na wniosek uprawnionego policjanta kierującego akcją.
2. Przed ewakuacją należy w miarę możliwości otworzyć okna i drzwi pomieszczeń zagrożonych i sąsiednich, a urządzenia i odbiorniki wyłączyć z sieci zasilania.
3. Ewakuowane osoby przed opuszczeniem budynku powinny zabrać ze sobą rzeczy osobiste: tornistry, plecaki, ubrania itp., co pozwoli prowadzącym poszukiwanie uniknąć straty czasu na identyfikowanie pozostawionych przedmiotów tego rodzaju.
4. Klucze pozostawiane są w drzwiach.
5. Ewakuację prowadzi się w sposób zorganizowany, według opracowanych dróg ewakuacji.

6. Należy sprawdzić, czy wszyscy ewakuowani opuścili pomieszczenia.
7. W czasie ewakuacji nauczyciele uczący w poszczególnych salach lekcyjnych zapewniają właściwą organizację ruchu osób opuszczających budynek szkoły.
8. Miejscem zbiórki osób ewakuowanych jest boisko szkolne.

4. Drogi ewakuacyjne

Wyjście główne: sala 7, 8, 9, 10

Wyjście od domu nauczyciela: sala 16, 17, 18, pokój nauczycielski, gabinet lekarski i stomatologiczny, jadalnia, kuchnia, świetlica

Wyjście pod przewiązką: sala 27, 28, 29, 30, 31, 38, 39, 40, 41, 42, biblioteka

Wyjście przy sali gimnastycznej: sala 35, 34, 33, 32, 19, 20, 12, 13, sala gimnastyczna, sekretariat, gabinet dyrektora i gabinet zastępców

Wyjście przez nową szatnię: sala 1, 2, 3

II. PROCEDURA OBSŁUGI I KORZYSTANIA Z MONITORINGU WIZYJNEGO

Podstawa prawna:

Konwencja Praw Dziecka

Ustawa z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. nr 114, poz. 740)

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. nr 101, poz. 926 z 2002 r. z późn. zm.)

Rozporządzenie MENiS z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. nr 6, poz. 69 z 2003 r. z późn. zm.)

Statut Szkoły

1. Szkoła Podstawowa Nr1 w Bieruniu posiada monitoring wizyjny.

2. Celem zainstalowania monitoringu wizyjnego jest:

- 1) poprawa bezpieczeństwa osób przebywających na terenie szkoły oraz na terenie do niej przyległym,
- 2) ograniczenie liczby sytuacji niepokojących w szkole i w jej bezpośrednim otoczeniu,
- 3) rozwijanie świadomości społecznej i umiejętności podejmowania działań na rzecz poprawy bezpieczeństwa,
- 4) aktywizacja i wspieranie organów prowadzących w zapewnieniu bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki.

3. W szkole nie ma zainstalowanych kamer – atrap. Ekrany monitorów zamontowane w miejscach oglądu obrazów z kamer nie mogą być widoczne dla innych wchodzących do tych pomieszczeń osób.

4. Plik z materiałem archiwalnym może być przekazany upoważnionym organom – na ich pisemny wniosek.

- 1) Zasady obowiązujące przy przekazywaniu pliku z materiałem archiwalnym upoważnionym organom:
 - a) Przedstawiciel organów pisemnie kwituje odbiór materiału – protokół przekazania.
 - b) W pokwitowaniu odbioru zaznacza znaki szczególne materiału: nr kamery- określenie
 - c) miejsca zdarzenia nagranie z dn. – dzień, miesiąc, rok
 - d) Protokół przekazania przechowywany jest w sejfie.

e) Do przegrywania materiału archiwalnego z rejestratora upoważniona jest osoba wskazana przez dyrektora.

5. W przypadku zaistnienia niepokojących sytuacji w szkole lub otoczeniu szkoły osoby uprawnione przeglądają zapisy monitoringu i zgłaszają dyrektorowi zajście.
6. Osoby uprawnione do przeglądania monitoringu powołuje dyrektor. Wgląd w zapisy monitoringu może mieć również wychowawca uczniów, których zapis dotyczy, pedagog a w przypadku ochrony budynku i mienia szkoły kierownik gospodarczy. W przypadku zarejestrowania wypadku – inspektor BHP i społeczny inspektor pracy.
7. Zapisy z monitoringu będą wykorzystywane między innymi w sytuacjach:
 - a) zagrażających bezpieczeństwu uczniów, nauczycieli, pracowników szkoły,
 - b) niszczenia mienia szkoły,
 - c) przywłaszczania,
 - d) konfliktowych, np. bójek
 - e) kryzysowych
 - f) podejrzenia o palenie papierosów i korzystanie z używek
 - g) jako przykłady dobrej praktyki i promowania właściwych zachowań.
8. Pełny obraz z monitoringu przechowywany jest na dysku twardym nie krócej niż 14 dni.
9. Elementy monitoringu wizyjnego będą w miarę konieczności i możliwości finansowych udoskonalane, wymieniane, rozszerzane.
9. Szkoła dokonała zgłoszenia posiadania monitoringu wizyjnego do Komendy Miejskiej Policji w Bieruniu. Zestaw monitoringu umożliwia włączenie monitoringu wizyjnego szkoły do lokalnej sieci monitorowania.
10. Monitorowanie wizyjne stanowi środek wspierający wobec realizowanego w szkole planu dyżurów nauczycielskich, pracy woźnego. Zainstalowany monitoring nie zwalnia wyżej wymienionych osób od wypełniania swoich obowiązków.
11. Osoby obserwujące bieżące zapisy i osoby przeglądające zapisy zobowiązane są do nieujawniania danych zarejestrowanych przez monitoring.
12. Prawo do ustalenia bądź zmiany hasła dostępu ma tylko dyrektor i administrator szkolnej sieci informatycznej.
13. W sprawach nie uregulowanych niniejszą procedurą ostateczną decyzję podejmuje dyrektor szkoły.

III. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC SPRAWCY/OFIARY CYBERPRZEMOCY

1) Za cyberprzemoc uznajemy:

- a) naruszenie wizerunku,
- b) zniewaga, zniesławienie,
- c) włamanie,
- d) groźby (sms, informacje telefoniczne , czaty, gadu-gady itp.),
- e) wulgarne wyrażanie się,
- f) nękanie (poprzez sms, dzwonienie itp.).

2) stosowana poprzez:

- a) telefon komórkowy,
- b) komunikatory,
- c) strony serwisów społecznościowych, www.,
- d) czat,
- e) e-mail.

3) Procedura:

- a) ujawnienie przypadku cyberprzemocy,
- b) ustalenie okoliczności zdarzenia (rodzaj materiału, sposoby rozpowszechniania, ustalenie sprawcy, świadków zdarzenia) – zabezpieczenie dowodów cyberprzemocy,
- c) powiadomienie o cyberprzemocy dyrektora i pedagoga szkolnego,
- d) analiza zdarzenia cyberprzemocy przy współudziale wychowawcy, pedagoga i dyrektora szkoły,
- e) gdy sprawca jest nieznan:
 - przerwanie aktu cyberprzemocy (zawiadomienie administratora serwisu w celu usunięcia materiału),
 - poinformowanie rodziców ofiary cyberprzemocy o zdarzeniu,
 - powiadomienie policji o cyberprzemocy (podjęcie czynności śledczych),
 - ustalenie i udzielenie wsparcia/ porady ofierze cyberprzemocy przy współpracy z jego rodzicami (zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej poszkodowanemu).
- f) gdy sprawcą jest uczeń szkoły:
 - przerwanie aktu cyberprzemocy (zawiadomienie administratora serwisu w celu usunięcia materiału),

- poinformowanie rodziców sprawcy i ofiary cyberprzemocy o zdarzeniu,
- powiadomienie policji o cyberprzemocy (podjecie czynności śledczych) i /lub Sądu Rodzinnego,
- zwołanie Zespołu Wychowawczego w sprawie sprawcy cyberprzemocy:
 - poinformowanie o dalszym postępowaniu i konsekwencjach wobec dziecka,
 - zobowiązanie ucznia do zaprzestania takiego postępowania i usunięcia materiałów z sieci,
 - zastosowanie środków dyscyplinujących wobec sprawcy cyberprzemocy, (np. ograniczenie używania komunikatorów w szkole, zakaz korzystania z telefonów komórkowych itp.),
 - zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniowi – sprawcy cyberprzemocy.
- ustalenie i udzielenie wsparcia / porady ofierze cyberprzemocy przy współpracy z jego rodzicami (zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej poszkodowanemu),
- monitorowanie sytuacji ucznia – ofiary cyberprzemocy.

IV. PROCEDURA POWIADAMIANIA O ZAKŁÓCANIU TOKU LEKCJI.

Definicja

Poprzez zakłócanie toku lekcji rozumieć należy niebezpieczne działania uczniów uniemożliwiające normalną realizację jednostki dydaktycznej lub wychowawczej.

Zakłócenie toku lekcji może być także wynikiem nagłego załamania stanu zdrowia ucznia.

Procedura

1. Jeżeli nauczyciel stwierdza, że doszło do zakłócenia toku lekcji natychmiast łączy się ze szkolnym telefonem alarmowym **885 579 805** znajdującym się w sekretariacie szkoły, podając numer sali, nazwisko i imię ucznia i nauczyciela.
2. Po uzyskaniu informacji dyrekcja deleguje właściwe osoby np. pielęgniarkę , pedagoga, innego pracownika szkoły we wskazane miejsce, gdzie wyznaczona osoba podejmuje odpowiednie kroki zgodnie z szkolnymi procedurami.

V. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM, KTÓRY ZGŁASZA ZŁE SAMOPOCZUCIE

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.).
Rozporządzenie MENiS z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 69 z późn. zmianami)

1. Nauczyciel wzywa pielęgniarkę szkolną.
2. Pielęgniarka podejmuje decyzję o telefonicznym poinformowaniu rodzica i odebraniu przez niego dziecka ze szkoły lub ustala z rodzicem inną formę powrotu dziecka do domu.
3. W przypadku niemożności skontaktowania się z rodzicami, o ile zachodzi taka konieczność, powiadamia służby ratownicze (pogotowie).
4. W przypadku nieobecności pielęgniarki szkolnej nauczyciel bądź dyrektor szkoły powiadamia rodzica ucznia, który podejmuje decyzję o dalszym postępowaniu.
5. W nagłych przypadkach nauczyciel lub dyrektor podejmuje decyzję o wezwaniu pogotowia.

VI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W SYTUACJI ZAISTNIENIA WYPADKU UCZNIA

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.).
Rozporządzenie MENiS z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz. U. z 2003 r. Nr 6, poz. 69 z późn. zmianami)

Wypadek ucznia– nagłe zdarzenie powodujące uraz, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w czasie pozostawania ucznia pod opieką szkoły, na terenie szkoły lub poza jej terenem (na wycieczce, na zielonej szkole itp.).

Cele procedury- zapewnienie profesjonalnych działań wszystkich pracowników szkoły w sytuacji zaistnienia wypadku ucznia.

Zakres- procedura obejmuje i reguluje działania wszystkich pracowników szkoły w sytuacji zaistnienia wypadku ucznia.

Osoby odpowiedzialne

1. dyrekcja szkoły,

2. nauczyciele,
3. pracownicy niepedagogiczni.

Opis działań

1. Pracownik szkoły, który powziął wiadomość o wypadku ucznia:

- a) niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w szczególności sprowadzając fachową opiekę medyczną, a w miarę możliwości udziela poszkodowanemu pierwszej pomocy,
- b) nie dopuszcza do zajęć lub przerywa je wyprowadzając uczniów z miejsca zagrożenia, jeżeli to miejsce stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa uczniów,
- c) niezwłocznie powiadamia dyrektora szkoły.

2. Jeśli nauczyciel ma w tym czasie zajęcia z klasą – prosi o nadzór nad swoimi uczniami nauczyciela uczącego w najbliższej sali lub innego pracownika szkoły.

O każdym wypadku dyrektor szkoły lub nauczyciel pod opieką, którego przebywał uczeń w chwili wypadku powiadamia rodziców (opiekunów prawnych) poszkodowanego ucznia.

Decyzję o potrzebie wezwania pogotowia, przyjsia rodzica do szkoły lub wcześniejszego odbioru dziecka ze szkoły w dniu zdarzenia podejmuje pielęgniarka lub inna osoba udzielająca poszkodowanemu pierwszej pomocy w uzgodnieniu z dyrektorem.

O wypadku dyrektor szkoły powiadamia organ prowadzący i pracownika służby BHP.

O wypadku śmiertelnym lub zbiorowym dyrektor powiadamia niezwłocznie prokuratora i kuratora oświaty, a o wypadku do którego doszło w wyniku zatrucia, zawiadamia niezwłocznie Państwowy Inspektorat Sanitarny.

Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, miejsce wypadku pozostawia się nienaruszone. Dyrektor zabezpiecza je do czasu dokonania oględzin lub wykonania szkicu przez zespół powypadkowy.

Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy/kierownik wycieczki i odpowiada za podopiecznych.

Dyrektor Szkoły powołuje członków zespołu powypadkowego w skład zespołu wchodzi współpracujący ze szkołą pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zakładowy społeczny inspektor pracy. Przewodniczącym zespołu jest pracownik służby BHP, a jeżeli nie ma go w składzie to społeczny inspektor pracy. W pracach zespołu może uczestniczyć przedstawiciel organu prowadzącego.

Zespół przeprowadza postępowanie powypadkowe i sporządza dokumentację powypadkową, przesłuchując poszkodowanego ucznia, świadków (w obecności rodzica lub wychowawcy/pedagoga szkolnego) oraz pracownika, przy którym doszło do wypadku.

Po zatwierdzeniu dokumentacji powypadkowej przez dyrektora szkoły, przekazuje się jeden

komplet tej dokumentacji rodzicom (prawnym opiekunom) za potwierdzeniem odbioru, a drugi zostawia w aktach szkoły (na okres 10 lat). Rodziców (prawnych opiekunów) poszkodowanego ucznia informuje się o przysługujących prawach i możliwościach złożenia zastrzeżeń do protokołu. Uzasadnione zastrzeżenia rozpatruje organ prowadzący.

Rejestr wypadków wg wzoru określonego w rozporządzeniu MENiS z dnia 31.12.2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach prowadzi sekretariat.

Dyrektor Szkoły omawia z pracownikami szkoły okoliczności i przyczyny wypadków oraz ustala środki niezbędne do zapobieżenia im.

OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA PRZY UDZIELANIU PIERWSZEJ POMOCY POSZKODOWANYM W WYPADKACH

Należy pamiętać, że udzielenie pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach jest prawnym obowiązkiem każdego (art. 162 Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z dnia 2 sierpnia 1997 r. nr 88 poz. 553).

Zasady ogólne

1. Zachować spokój, nie wpadać w panikę, rozpoznać stan poszkodowanego.
2. Usunąć poszkodowanego z rejonu zagrożenia.
3. Jeśli stwierdzisz, że sam nie potrafisz udzielić pierwszej pomocy, zorganizuj ją zawiadamiając placówkę służby zdrowia lub kogoś z otoczenia, kto potrafi jej udzielić.
4. Poszkodowanemu zapewnić spokój, odsunąć z otoczenia zbędne osoby, w każdej sytuacji zapewnić poszkodowanemu ciepłe okrycie.
5. Nie lekceważyć nawet drobnych skaleczeń, każde skaleczenie należy prawidłowo opatrzyć.
6. W przypadkach porażenia prądem, braku oddechu, braku pracy serca, krwotoku, zatrucia i innych poważnych urazów – bezwzględnie wezwać lekarza (pogotowie ratunkowe).
7. Do chwili przybycia lekarza nie przerywać rozpoczętego sztucznego oddychania.
8. Poszkodowanego z krwotokiem wolno tylko przenosić lub przewozić.
9. Poszkodowanemu z utratą świadomości nie wolno podawać leków w postaci płynnej ani stałej (tabletki).
10. W przypadku podejrzeń uszkodzenia kręgosłupa, nie wolno bez koniecznej przyczyny zmieniać pozycji poszkodowanego.
11. Nie pozostawiać poszkodowanego bez opieki.

VII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI I PRZEMOCY

Podstawa prawna:

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003r./Dz.U. Nr 26, poz. 226/. W sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz.U.Nr 30,poz.179 z późn.zm.)

1. Szkolne postępowanie wszczynane jest w sytuacji występowania agresji i przemocy na terenie szkoły.

2. Sytuacje, w których należy podjąć postępowanie dotyczą:

- a) zniszczenia i zawłaszczenia mienia prywatnego i szkolnego (w tym także oszustwa i wyłudzenia)
- b) naruszenie nietykalności fizycznej innych osób i swojej
- c) naruszenie godności osobistej innych osób (wulgaryzmy, przemoc psychiczna)

Osoby, do których uczniów może zgłosić fakt wystąpienia sytuacji agresji to wszyscy pracownicy szkoły. Ich obowiązkiem jest podjęcie natychmiastowych działań w celu przerwania agresji i zapewnienia bezpieczeństwa uczestnikom zdarzenia.

Postępowanie wyjaśniające prowadzone jest przez wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego oraz dyrektora szkoły.

O udziale uczniów w zajściu, uzyskanych wyjaśnieniach i podjętych przez szkołę krokach informowani są rodzice, w możliwie najkrótszym czasie.

Szczególną opieką pedagoga szkolnego i wychowawcy klasy otoczona zostaje ofiara zajścia. Otrzymuje wsparcie psychologiczne, a także informacje o możliwościach dochodzenia praw poprzez indywidualne zgłoszenie zajścia w Komendzie Policji.

Sprawca zajścia ma możliwość wyjaśnienia powodów swego zachowania i podjęcia działań w celu zakończenia sytuacji. Ma prawo do uzyskania pełnej informacji dotyczącej jego sytuacji. Jego pośrednikami mogą być: wychowawca klasy lub pedagog szkolny.

Wychowawca klasy i pedagog szkolny planują oraz przeprowadzają działania mające na celu zmianę sposobu zachowania ucznia na akceptowane społecznie.

W sytuacji aktów powtarzającej się agresji lub czynów rozmyślnych, ze szczególną brutalnością szkoła zwraca się z prośbą o interwencję do Komendy Powiatowej Policji, Sądu Rejonowego.

Z realizacji każdego z wyżej wymienionego punktu sporządza się notatkę.

VIII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA POPEŁNIENIA CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA NA TERENIE SZKOŁY

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /Dz.U. z 1982r. Nr 35 poz.228 z p. zm.-tekst jednolity Dz.z 2002r. Nr 11 poz. 109

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997r.- Kodeks postępowania karnego.

CZYN KARALNY - sprawcą jest uczeń, który ukończył lat 13, ale nie ukończył lat 17
- powiadomienie policji lub sądu rodzinnego
- zastosowanie ma Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich z dn. 26 października 1982r.

PRZESTĘPSTWO- sprawcą jest uczeń, który ukończył 17 rok życia
- powiadomienie policji lub prokuratora
- zastosowanie ma Kodeks postępowania karnego z 6 czerwca 1997r.

Postępowanie wobec ucznia-sprawcy czynu karalnego:

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawcy (o ile jest na terenie szkoły i jest znany) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia- sprawcy.
5. Niezwłoczne powiadomienie policji, gdy sprawa jest poważna lub sprawca jest uczniem innej szkoły i jego tożsamość nie jest znana.
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji.

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą przestępstwa

Nauczyciel będący na miejscu zdarzenia zobowiązany jest do:

1. Udzielenia pierwszej pomocy bądź zapewnienia jej przez wezwanie lekarza lub pielęgniarki szkolnej w przypadku, gdy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienia dyrektora szkoły.
3. Powiadomienie rodziców ucznia.
4. Niezwłoczne wezwanie policji w przypadku, gdy istnieje konieczność profesjonalnego zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenie okoliczności i przesłuchania ewentualnych świadków zdarzenia.

IX. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA PRZEMOCY W RODZINIE

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2005 r. Nr 180 poz. 1493 ze zm.), oraz Ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2010 nr 125 poz. 842)

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2011 r. Nr 209 poz. 1245),
Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz.U. z 1997 r. Nr 88 poz. 553 ze zm.)

Postępowanie w przypadku otrzymania informacji o przemocy w rodzinie:

1. Stwierdzenie śladów pobicia, liczne siniaki – informacja – wychowawca – pedagog – pielęgniarka – dyrektor,
2. Rozmowa z uczniem,
3. Wezwanie rodziców – rozmowa z dyrektorem i pedagogiem
4. Jeśli rodzina ma ustalony dozór kuratora sądowego bądź pozostaje pod opieką asystenta rodziny - kontakt pedagoga ze wspomnianymi osobami.
5. Przy powtarzającej się sytuacji pismo do sądu o wgląd w sytuację rodzinną.

Z realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

Postępowania w przypadku otrzymania informacji o molestowaniu dziecka w rodzinie lub środowisku:

1. Rozmowa z informatorem i dzieckiem przeprowadzana przez pedagoga.
2. Wezwanie rodzica, opiekuna prawnego bądź faktycznego, który nie był domniemanym sprawcą.

Jeżeli osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie wobec dziecka, są rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni, działania z udziałem dziecka przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 *Ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny*, zwanej dalej osobą najbliższą.

3. Zgłoszenie się rodzica, opiekuna prawnego bądź faktycznego, o którym mowa w pkt. 2 z dzieckiem do lekarza.
4. Wskazanie instytucji pomagającym ofiarom molestowania (psycholog, PCPR).
5. Otoczenie dziecka w szkole szczególną opieką.
6. Jeśli rodzina ma ustalony dozór kuratora sądowego bądź pozostaje pod opieką asystenta rodziny - kontakt z wspomnianymi osobami.

Z realizacji każdego z wyżej wymienionych punktów sporządza się notatkę.

X. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PODEJRZANYM O SPOŻYCIE ALKOHOLU, NARKOTYKÓW, DOPALACZY LUB INNYCH ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230 z późn. zm.)

Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198)

Ustawa z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz. 226).

W przypadku, gdy nauczyciel podejrzewa, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu, narkotyków, dopalaczy lub innych środków odurzających powinien podjąć następujące kroki:

1. Nauczyciel powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy lub pedagoga.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego – stwarza warunki w jakich nie będzie zagrożone jego zdrowie lub życie.
3. Wzywa pielęgniarkę szkolną w celu stwierdzenia stanu zdrowia i ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o fakcie dyrektora szkoły, oraz rodziców/opiekunów ucznia, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania dziecka ze szkoły.
5. W przypadku odmowy odebrania ucznia przez rodziców/opiekunów i konieczności pozostawienia ucznia w szkole lub przewiezieniu go do placówki służby zdrowia, bądź przekazaniu go do dyspozycji policji decyduje pielęgniarka, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
6. Spożywanie przez ucznia, który nie ukończył 17 lat alkoholu na terenie szkoły stanowi wykroczenie z art. 43 Ustawy z dn. 26.10.1982 o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Należy o tym wykroczeniu powiadomić policję i dalszy tok postępowania leży już w kompetencjach tej instytucji.

XI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA Z UCZNIEM PALĄCYM PAPIEROSY

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły natychmiast interweniuje, rozmawia z uczniem i odbiera papierosy. Następnie przekazuje informację o paleniu papierosów przez ucznia wychowawcy klasy lub pedagogowi.
2. Wychowawca lub pedagog informuje o tym zdarzeniu rodziców/ prawnych opiekunów i wzywa ich od szkoły.
3. Wychowawca lub pedagog przeprowadza z uczniem i jego rodzicami rozmowę dotyczącą przyczyn i konsekwencji palenia papierosów, informuje o otrzymaniu regulaminowej kary (uwaga negatywna), odebrane papierosy przekazuje rodzicom.

XII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NA TERENIE SZKOŁY ZNAJDUJE SIĘ SUBSTANCJA PRZYPOMINAJĄCA NARKOTYK/DOPALACZ

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1991 r. Nr 67, poz. 329 z późniejszymi zmianami).

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982 r. Nr 35, poz. 228 z późniejszymi zmianami - tekst jednolity Dz. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą).

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (dz. U. Nr 35, poz. 230 z późniejszymi zmianami).

Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczególnych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz. 226).

1. Nauczyciel, zachowując środki ostrożności, zabezpiecza substancje przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji.
2. Próbuje, o ile to możliwe, ustalić do kogo należy znaleziona substancja.
3. O zaistniałym zdarzeniu powiadamia dyrektora szkoły, który wzywa policję.
4. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję oraz informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

XIII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU, GDY NAUCZYCIEL PODEJRZEWA, ŻE UCZEŃ POSIADA PRZY SOBIE NARKOTYK/DOPALACZ

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1991 r. Nr 67, poz. 329 z późniejszymi zmianami).

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982 r. Nr 35, poz. 228 z późniejszymi zmianami - tekst jednolity Dz. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą).

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (dz. U. Nr 35, poz. 230 z późniejszymi zmianami).

Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198).

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczególnych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem (Dz. U. Nr 26, poz. 226).

Nauczyciel zawiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy, pedagoga szkolnego oraz dyrektora szkoły.

1. Wychowawca lub pedagog szkolny w obecności innej osoby w szkole (np. dyrektora, nauczyciela przedmiotu itp.) ma prawo żądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), a także innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją.
2. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia - jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla policji.
3. O swoich spostrzeżeniach dyrektor szkoły powiadamia rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawienia się w szkole.
4. W przypadku, gdy uczeń, mimo wezwania, odmawia przekazania nauczycielowi substancji i pokazania zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
5. Zaistniałe zdarzenie jest odnotowane w dzienniku przez wychowawcę lub pedagoga, może mieć formę notatki służbowej.

XIV. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU STWIERDZENIA BĄDŹ ZAWIADOMIENIA PRZEZ RODZICÓW O WYMUSZENIU, KRADZIEŻY, BÓJCE LUB ZNISZCZENIACH

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 11 poz.109, z późn. zm./ oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji /Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn. zm./.

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty /Dz.U. z 1996 r. Nr 67 poz. 329, z późn. zm./.

1. Zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom poprzez odizolowanie (w miarę możliwości ująć sprawców; oddzielić poszczególnych sprawców od siebie i od ofiar; zachować dyskrecję).
2. Niezwłocznie powiadomić Dyrektora Szkoły – dokonuje tego osoba, która była świadkiem zdarzenia bądź powzięła od rodziców dziecka informację o zaistniałej sytuacji.
3. W uzasadnionych przypadkach udzielić pierwszej pomocy lub wezwać pomoc medyczną.
4. Zidentyfikować problem- ustalić okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia, porozmawiać z ofiarą, świadkami, osobami zgłaszającymi problem oraz rodzicami zaangażowanymi w sytuację uczniów.
5. Przekazać sprawcę (o ile jest znany i przebywa na terenie szkoły) Dyrektorowi Szkoły lub wyznaczonemu przez niego pracownikom Szkoły pod opiekę.
6. Wezwać do Szkoły rodziców (opiekunów prawnych) ucznia-sprawcy i ucznia-ofiary.
7. Powiadomić policję w przypadku, gdy sprawa jest poważna, a czyn ścigany z urzędu lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
8. Po przyjeździe policji dostosować się do poleceń funkcjonariuszy.
9. Zabezpieczyć ewentualne dowody przestępstwa, lub przedmioty pochodzące z przestępstwa i przekazać je policji (rzeczy pochodzące z przestępstwa pozostawić w miejscu znalezienia - zabezpieczyć przed zniszczeniem).

XV. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIÓW, U KTÓRYCH ZAUWAŻA SIĘ PRZEJAWY DEMORALIZACJI

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 11 poz.109, z późn. zm./ oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą.

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /Dz. U. Nr 35, poz.230 z późn. zm./.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii /Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 198/.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji /Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn. zm./.

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty /Dz.U. z 1996 r. Nr 67 poz. 329, z późn. zm./.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2003 r. w sprawie szczegółowych form działalności wychowawczej i zapobiegawczej wśród dzieci i młodzieży zagrożonych uzależnieniem /Dz.U. Nr 26 poz.226/.

1. W przypadku uzyskania informacji, że uczeń, który nie ukończył 18 lat, używa alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia, narusza zasady współżycia społecznego, bądź przejawia inne zachowania świadczące o demoralizacji, nauczyciel powinien podjąć następujące kroki:

Przekazać uzyskaną informację wychowawcy klasy.

- 1) Wychowawca informuje o fakcie Dyrektora Szkoły.
- 2) Wychowawca wzywa do Szkoły rodziców (prawnych opiekunów) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz z uczniem, w ich obecności (w razie konieczności w rozmowie uczestniczy pedagog).
- 3) W przypadku potwierdzenia informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, rodziców zaś bezwzględnie do szczególnego nadzoru nad dzieckiem. W toku interwencji profilaktycznej może zaproponować rodzicom skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki i udział dziecka w programie terapeutycznym.
- 4) Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub nie stawiają się do Szkoły, a nadal napływają informacje o przejawach demoralizacji ich dziecka, Szkoła pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę ds. nieletnich).
- 5) Szkoła powiadamia sąd lub policję, jeżeli wykorzysta wszystkie dostępne jej środki oddziaływań wychowawczych, (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem, psychologiem itp.), a ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji.
- 6) Należy prowadzić dokumentację związaną ze zdarzeniem.

XVI. PROCEDURA POSTĘPOWANIA WOBEC UCZNIA, KTÓRY STAŁ SIĘ OFIARĄ PRZEMOCY

Podstawa prawna:

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich /tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 11 poz.109, z późn. zm./ oraz przepisy wykonawcze w związku z ustawą.

Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji /Dz. U. Nr 30 poz. 179 z późn. zm./.

Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty /Dz.U. z 1996 r. Nr 67 poz. 329, z późn. zm./.

1. Osoba będąca świadkiem zdarzenia zobowiązana jest do udzielenia pierwszej pomocy, bądź zapewnienia jej udzielenia poprzez wezwanie lekarza - w przypadku kiedy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłoczne powiadomienie Dyrektora Szkoły.
3. Dyrektor Szkoły powiadamia rodziców (opiekunów) ucznia.
4. Dyrektor Szkoły niezwłocznie wzywa policję w przypadku, kiedy istnieje konieczność zabezpieczenia śladów przestępstwa, ustalenia okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.
5. W przypadku znalezienia na terenie szkoły broni, materiałów wybuchowych, innych niebezpiecznych substancji lub przedmiotów, należy zapewnić bezpieczeństwo przebywającym na terenie szkoły osobom, uniemożliwić dostęp osób postronnych do tych przedmiotów i niezwłocznie wezwać policję.
6. Po przyjeździe policji dostosować się do poleceń funkcjonariuszy.
7. Prowadzić dokumentację związaną ze zdarzeniem.

XVII. PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU NISZCZENIA MIENIA SZKOŁY I MIENIA PRYWATNEGO

Podstawy prawne:

– Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 1982 r. Nr 35, poz.228 z późn. zm. – tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. Nr 11, poz. 109 oraz przepisy wykonawcze związane z ustawą).-

– Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 z późn. zm.)

– Zarządzenie Nr 15/97 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 czerwca 1977 r.

w sprawie form i metod działań Policji w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich.

1. W sytuacji dostrzeżenia niszczenia mienia szkolnego lub prywatnego na terenie placówki, każdy uczeń zobowiązany jest poinformować o tym wychowawcę, nauczyciela dyżurującego lub innego pracownika szkoły.
2. Uczeń, który zniszczył, uszkodził mienie szkolne lub prywatne, bez względu na okoliczności, zobowiązany jest zgłosić ten fakt wychowawcy, nauczycielowi dyżurującemu lub innemu pracownikowi szkoły.
3. Uczeń, którego mienie prywatne zostało zniszczone na terenie szkoły, jest zobowiązany zgłosić szkodę wychowawcy lub innemu pracownikowi szkoły.
4. Nauczyciel lub pracownik szkoły, któremu zgłoszono fakt niszczenia (zniszczenia) mienia szkolnego lub prywatnego, podejmuje następujące działania:
 - powiadamia wychowawcę ucznia (jeżeli nim nie jest)
 - powiadamia pedagoga szkolnego
 - powiadamia dyrektora szkoły
5. Wychowawca, pedagog przeprowadza rozmowę z uczniem na temat zaistniałej sytuacji.
6. Pedagog w porozumieniu z dyrektorem i wychowawcą podejmuje decyzję o sposobie zadośćuczynienia lub ukarania sprawcy oraz powiadamia rodziców o ustaleniach.
7. Wychowawca ustala z uczniem i rodzicami sposób i termin naprawienia wyrządzonych szkód.
8. Procedura ta nie obowiązuje w przypadku uszkodzenia mienia prywatnego, którego posiadanie na terenie szkoły jest zabronione i za które szkoła nie ponosi odpowiedzialności.